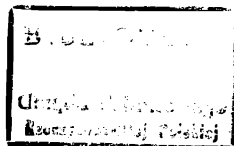

Opublikowano dnia 30 kwietnia 1954 r.

C12L 3/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35745

Kl. 6 f, 2/01

Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego*)

Przedsiębiorstwo Państwowe

(Stalinogród, Polska)

Przyrząd do parafinowania beczek i naczyń cylindrycznych

Udzielono patentu z mocą od dnia 17 grudnia 1951 r.

Wynalazek dotyczy przyrządu do parafinowania beczek i naczyń cylindrycznych.

W przyrządzie według wynalazku stopiona parafina, ogrzewana w zbiorniku za pomocą elektrycznego grzejnika do temperatury około 100° C, spływa do kanału rozdzielczego wirnika, napędzanego silnikiem elektrycznym, z którego zostaje wyrzucona siłą odśrodkową poprzez skośne wyloty wirnika do wnętrza beczki lub naczynia, pokrywając ściany równomierną cienką warstwą.

Dopływ parafiny do wirnika jest regulowany za pomocą dźwigni podnoszącej zawór, przy czym dźwignia ta jest uruchamiana przez naciśnięcie przycisku, przesuwającego wbrew działaniu sprężyny sworzeń, połączony z jednym ramieniem dźwigni.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Wojciech Cwiertnia, Henryk Dyla i Stanisław Kłaczyński.

Na wyparafinowanie jednej beczki o średnicy około 90 cm za pomocą przyrządu według wynalazku zużywa się około 0,30 kg parafiny, a więc sześć- do dziesięciokrotnie mniej, niż przy stosowaniu dotychczas znanych sposobów parafinowania beczek, polegających na powlekanii wewnętrznych ścian beczek parafiną za pomocą pędzla lub na wlewaniu ogrzanej parafiny do beczki i następnym jej toczeniu. Czas trwania parafinowania takiej beczki za pomocą przyrządu według wynalazku wynosi około 30 sekund, a więc jest znacznie krótszy od czasu trwania parafinowania takiej beczki znanymi sposobami.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania przedmiotu wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia ogólny widok przyrządu według wynalazku, fig. 2 — widok przyrządu z góry, fig. 3 — przekrój podłużny przyrządu, fig. 4 — przekrój podłużny części przyrządu obejmującej zawór i wirnik, a fig. 5 — wirnik z góry. Fig. 4 i 5 zostały wykonane w większej podziałce.

Przyrząd według wynalazku posiada zbiornik 26 w kształcie ściętego stożka, otulony płaszczem 29 i zaopatrzony w swej górnej części w otwór wlotowy 30, zamykany pokrywą z uchwytem 31 oraz w otwór 32, w którym jest osadzony termometr 34. Wewnątrz płaszczu 29 mieści się elektryczny grzejnik oporowy 15, ogrzewający zbiornik 26, przy czym przestrzeń pomiędzy zbiornikiem 26, grzejnikiem 15 a płaszczem 29 jest wypełniona materiałem izolacyjnym, np. masą azbestową.

Górna część zbiornika 26 jest połączona za pomocą nagwintowanej tulejki 18 i nakrętek 19 z dolną częścią ramy, utworzonej z ramion 2, 2' uchwytu 1 połączonych, np. przez spojenie, z lekko spłaszczoną rurką osłony uchwytu 1.

Ramiona 2, 2' są ponadto połączone ze sobą wspornikiem 3, do którego jest przymocowany silnik elektryczny 12. Do osłony uchwytu 1 jest przymocowany drążkowy wyłącznik 10, połączony z silnikiem 12 przewodem 11. Drugi wyłącznik 13, służący do włączania i wyłączania grzejnika 15 i połączony z nim przewodem 14 jest umocowany na ramieniu 2 uchwytu. Przewód 9 służy do doprowadzania prądu z sieci elektrycznej.

Do ramienia 2' uchwytu jest przymocowana tuleja 4, zaopatrzona u góry w przycisk 5 osadzony w wkładce, służącej do regulowania skoku nacisku, wywieranego za pomocą przycisku 5 na sworznię 6, osadzony wewnątrz tulei 4 i otoczony sprężyną śrubową 7. Jeden koniec sworzni 6 opiera się o przycisk 5, drugi zaś jest luźno połączony z jednym ramieniem dwuramiennego dźwigni 8, również luźno zawieszonej za pomocą bolca na ramieniu 2' uchwytu. Drugie ramie dźwigni 8 posiada kształt pierścienia obejmującego trzpień zaworu 20, przy czym jest ono przymocowane do tego trzpienia za pomocą śrubki. Zawór 20 składa się z wydrążonego trzpienia i grzybka. Przez wydrążony trzpień zaworu 20 przechodzi oś 17 wirnika 23, połączona z osią silnika 12 za pomocą gumowego sprzęgła 16. Dwie mosiężne tulejki 22 i 22', wewnątrz wydrążonego trzpienia zaworu 20 w jego górnej i dolnej części, otulają i prowadzą oś 17 wirnika.

Trzpień zaworu 20 przechodzi przez dno 27 zbiornika 26, zaopatrzone w stożkowy wylot, którego górna część stanowi gniazdko zaworu 20. Na wystającym z wydrążonego trzpienia zaworu 20 końcu osi 17 jest osadzony wirnik 23, do którego jest wkręcona nagwintowana tuleja 25. Wirnik 23 jest zabezpieczony na osi 17 nakrętką

24. Posiada on kanał rozdzielczy, zaopatrzony w dziewięć skośnych wylotów, umieszczonych pod kątem 15°.

Przyrząd według wynalazku działa w następujący sposób:

Do zbiornika 26 wlewa się stopioną parafinę przez otwór 30. Po zamknięciu otworu 30 pokrywą, przewód 9 łączy się z siecią elektryczną i włącza grzejnik 15 za pomocą wyłącznika 13. Gdy temperatura parafiny w zbiorniku 26 osiągnie 100° C, kciukiem prawej ręki, trzymającej osłonę uchwytu 1, przesuwają się drążek wyłącznika 10, uruchamiając silnik 12 sprzężony z osią 17 wirnika 23, po czym wprowadza się wirnik 23 do beczki, ogrzanej uprzednio do temperatury około 30° C, i naciska przycisk 5, uruchamiając dźwignię 8. Drugie ramie dźwigni 8 przesuwa się ku górze podnosząc grzybek zaworu 20 i odsłaniając w ten sposób wylot w dnie 27 zbiornika 26. Parafina spływa ze zbiornika 26 wylotem w dnie 27 i dostaje się do kanału rozdzielczego wirnika 23, skąd zostaje wyrzucona siłą odśrodkową poprzez skośne wyloty wirnika 23 do beczki.

Jeżeli dopływ parafiny do wirnika 23 jest za duży, przekręca się wkładkę z przyciskiem 5 o 2 — 4 obroty w prawo, obniżając skok przycisku i podnoszenia się trzpienia zaworu 20. Jeśli zaś dopływ parafiny jest zbyt mały, postępuje się odwrotnie.

Naciskając kciukiem na przycisk 5 parafinuje się dno beczki przez lekkie nachylenie wirnika 23, prowadzonego początkowo nad dnem w odległości 30 — 50 mm, po czym powolnym ruchem prowadzi się wirnik w górę, aby pokryć parafiną całą wewnętrzną powierzchnię beczki.

Po zakończeniu parafinowania beczki usuwa się kciuk z przycisku 5, zamykając dopływ parafiny do wirnika 23, po czym można przystąpić do parafinowania w ten sam sposób następnej beczki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do parafinowania beczek i naczyń cylindrycznych, znamienny tym, że składa się z ogrzewanego grzejnika (15) zbiornika (26), którego wylot, wystający z jego dna (27), stanowi gniazdko zaworu (20), uruchamianego przyciskiem (5), przesuwanym wbrew działaniu sprężyny (7) sworzni (6) połączony z jednym ramieniem dwuramiennego dźwigni (8), której drugie ramie jest połączone z trzpieniem zaworu (20) oraz z wirnika (23), napędzanego silnikiem (12) i zaopatrzonego w ka-

- nał rozdzielczy i w skośne otwory wylotowe.
2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tym, że przycisk (5) jest osadzony we wkrętce osadzonej w tulei (4), przy czym wkrętka ta stanowi jednocześnie narząd regulujący skok nacisku i podniesienia zaworu (20), co umożliwia regulowanie strumienia parafiny spływającej do wirnika (23).
 3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że zawór (20) posiada wydrążony trzpień, za-

opatrzony w swej dolnej części w grzybek, przy czym przez środek wydrążonego trzpienia zaworu (20) przechodzi oś (17) wirnika (23) sprzężona z osią silnika (12).

Górnośląskie Zakłady
Przetwórstwa Owocowo-
Warzywnego

Przedsiębiorstwo Państwowe
Zastępca: Kolegium Reczników Patentowych

Fig. 1

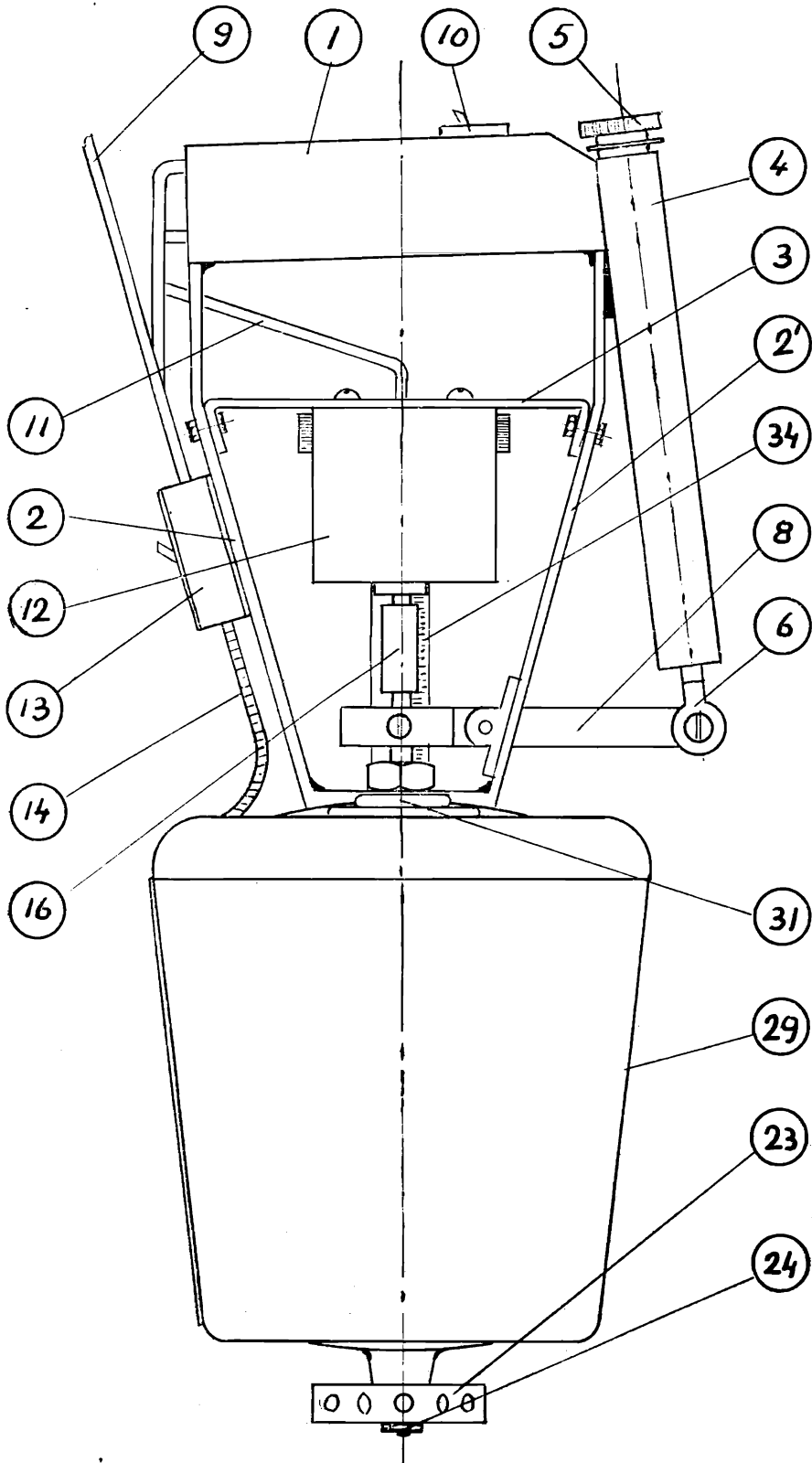

Fig. 2

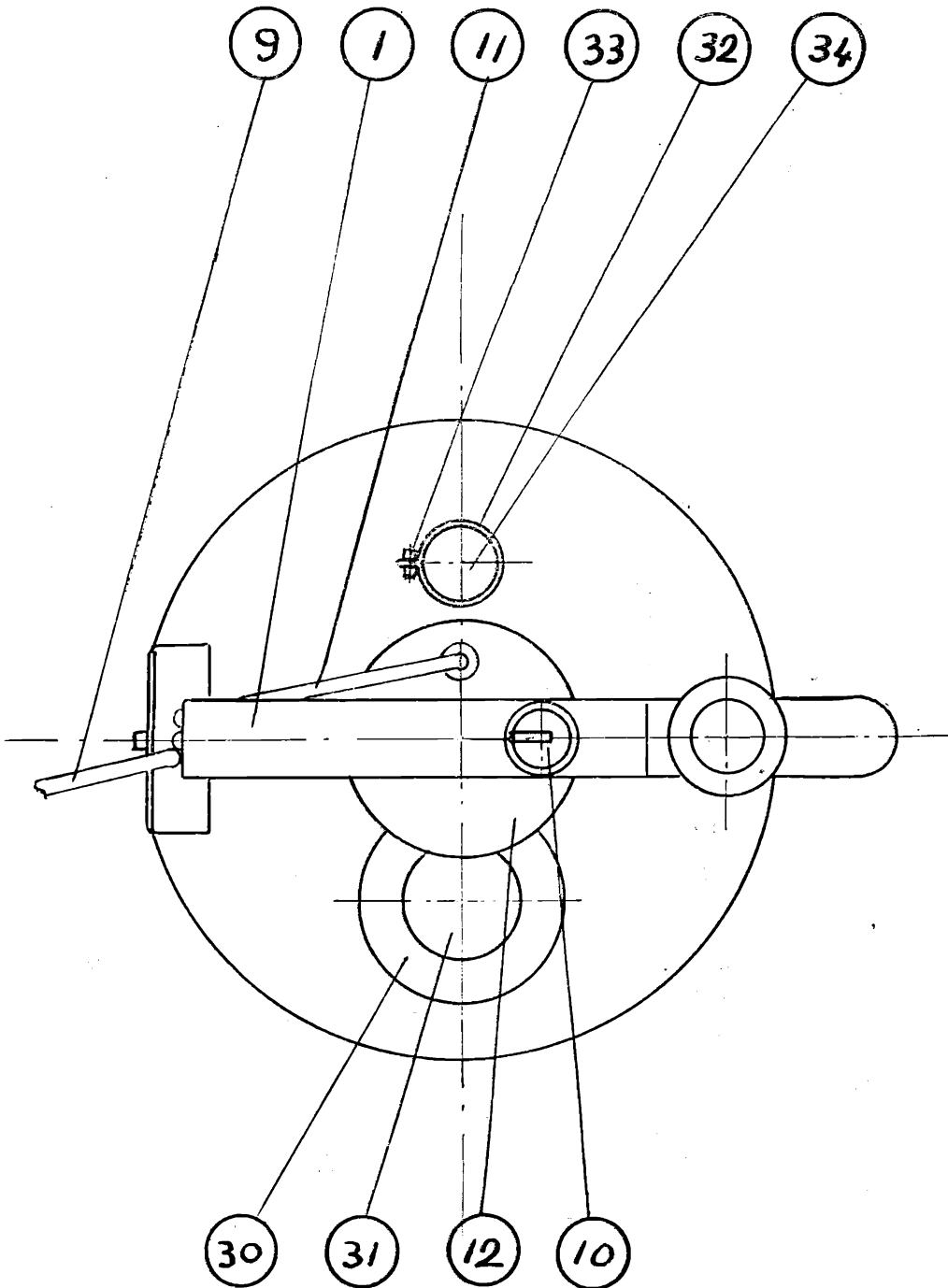

Fig. 3

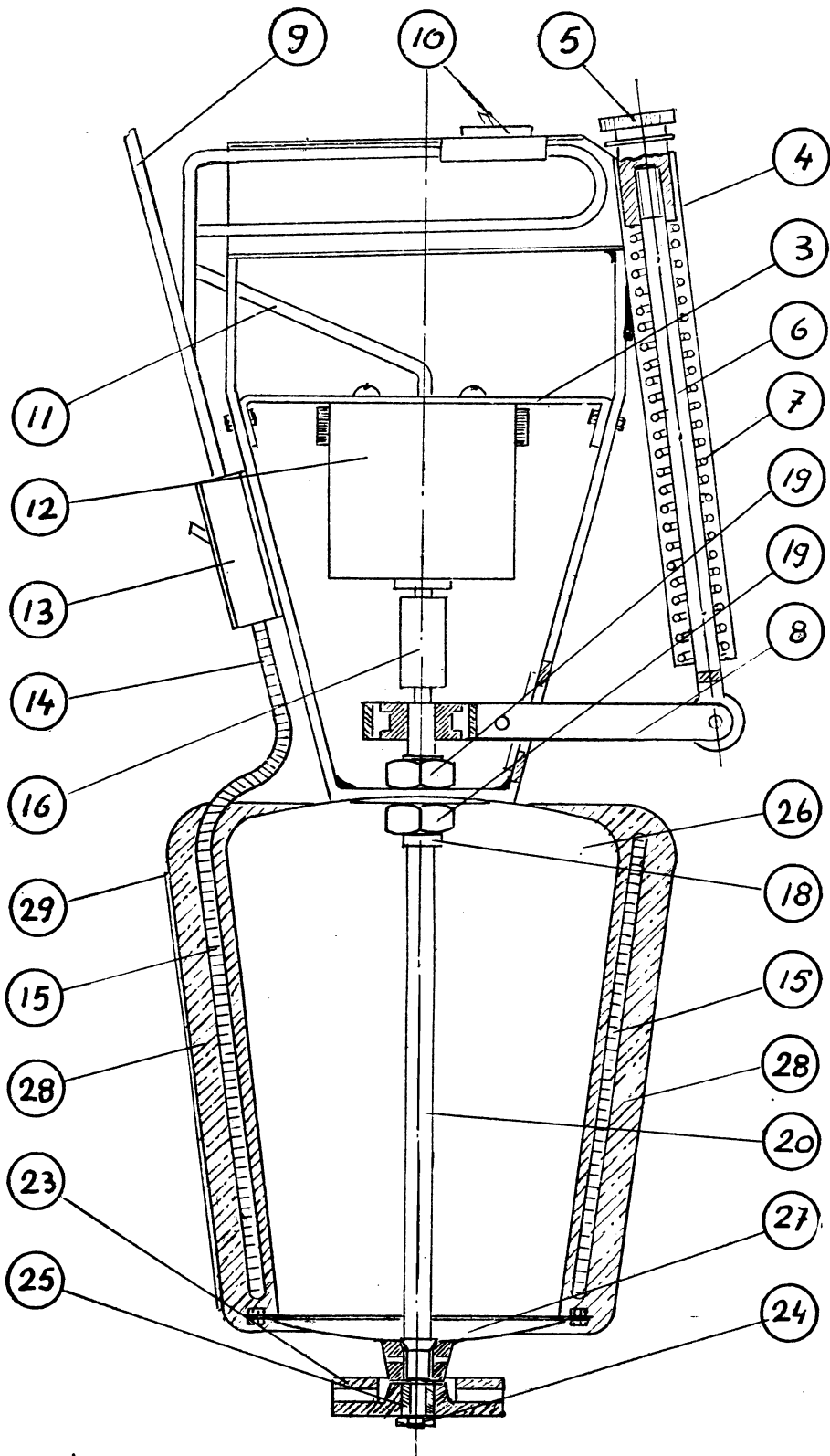

Fig. 4

